

Referat - Lumina Lina de Tudor Arghezi

Universul poetic creat de Tudor Arghezi are o mare expresivitate artistica, deoarece aduce in el lumea micilor vietuitoare.

Poezia "Lumina Lina" de Tudor Arghezi este un pastel. Pastelul este o specie a genului liric in care poetul realizeaza o imagine descriptiva a unui tablou din natura in care prezenta omului este asociata cu sentimentele de admiratie pe care le exprima eul liric.

Poezia este alcatuita din patru strofe cu rima incrucisata si imbratisata. Ea exprima aspiratia spre lumina a micii vietati, usoara zburatoare care isi da viata in slujba unei idei. Autorul evoca o scurta intamplare dramatica din care aflam ca o albina, neascultand de semnele vremii, isi gaseste moartea la o margine de drum. Poetul se adreseaza direct albinei si isi exprima uimirea fata de situatia neobisnuita in care se afla albina : "Cum te gasesti, usoara zburatoare,
Zacand aci pe-o margine de drum,
Si nu dormind intr-un polen de floare,
Invaluita-n aur si parfum?"

Neascultand de vantul de la stup, albina s-a lasat ademenita de chemarea vazduhului, s-a aruncat in plasa verde a zilei si a devenit victima nesabuintei sale : "Neascultand de vantul de la stup,
Te-ai aruncat in plasa verde-a zilei,
Si darurile-acum, ale zambilei,
Puterile-amortite ti le rup."

Imprudenta, dorind sa duca la stup tezaurul de ceara, albina s-a prabusit din inaltimea vazduhului si nimeni n-o mai poate readuce la viata :
"Voind sa duci tezaurul de ceara,
Te prabusisi din drumul cel inalt.
Cine-o sa vie, trupul tau de-afara
Sa-l caute si-n jur sa sufle cald?"

In final, impresionat de nesabuinta albinei, poetul ii aduce un omagiu micii vietati, care a murit strangand la piept comoara ce-a ucis-o. Sfarsitul ei e tragic dar smulge admiratia poetului pentru mica vietate care a murit in numele unui ideal : "Cu aripa-n tarana si in vis,
Strange la piept comoara ta deplina.
Cat te iubesc, frumoasa mea albina,
Ca sarcina chemarii te-a ucis!"

Procedeul artistic predominant este personificarea care transforma albina intr-un simbol al creatorului care incearca sa-si depaseasca limitele cu orice pret. De aceea asociem albina cu omul care incearca sa atinga perfectiunea. Alaturi de personificare poetul foloseste propozitiile exclamative si cele interogative. Structurile in vocativ sunt o adresare directa, o incercare de dialog

cu albina. Epitetele folosite sublineaza dorinta arzatoare a albinei de a-si depasi conditia. Substantivele care enumesc elemente specifice mediului in care traieste albina alcatuiesc un spatiu ocrotitor, un univers in care se misca albina.

Poezia poate fi considerata o adevarata marturisire literara din care ne dam seama cat de dramatica este existenta fiintelor pe acest pamant.